

Gaderummet og en psykiater

INFORMATION TIRSDAG 2. OKTOBER 2007

Skal blot lysten til hash resultere i en forebyggende psykiatrisk behandling?

af Kalle Birck-Madsen

Gaderummet er kommet i strid modvind. Det fyger med beskyldninger mod min faglige kompetence, men selvom der stadig foregår en seriøs debat, lægger Socialforvaltningen op til en fysisk rydning af Gaderummet i dag den 2. oktober.

Det sker med socialborgmester Mikkel Warmings velsignelse.

For år tilbage, da Gaderummet fik sin bevilling gennem Socialministeriet, valgte Københavns Kommune at

pålægge os et ekstra samarbejde med en psykiatrisk konsulent. Gaderummet så dog ikke meget til psykiateren, heller ikke til de aftalte møder, lige som de aftaler psykiateren indgik med brugere sjældent blev overholdt. Psykiateren lovede også tit noget, når han endelig mødte frem, som han ikke bagefter fulgte op på. Når det så kom til stykket, ønskede psykiateren ikke at gå i dialog.

Psykiateren kan have brændt fingrene tidligere, men dette ville vi gerne ville have vidst på forhånd. Så ville det have været forståeligt, hvorfor han efter sin ansættelse altid håndterede problemer på samme måde: Antipsykotiske midler kan anbefales - andre midler som

sovemedicin kan gøre skade på én selv eller andre.

Og endvidere: En nedtrapning af antipsykotiske stoffer kan føre til uforudsigelige handlinger hos klienten, og må frarådes.

Jeg kender ikke grunden til, at psykiateren prioriterede Gaderummets brugere fra. Men samarbejdet endte med, at psykiateren i efteråret 2006 indvilgede i at finde en anden kollega, der havde tid til at komme, og som ville have mod på at tage tæt kontakt til de unge. Det skete aldrig, men samme psykiater skrev så i marts 2007, bag om ryggen på Gaderummet, til Københavns Kommune, at Gaderummet ikke ville samarbejde.

Socialudvalget benytter

nu selv samme psykiater som sandhedsvidne mod Gaderummet til at lukke Gaderummet og åbne for, at unge fremover skal på psykofarmaka af præventive grunde.

Som socialborgmester Mikkel Warming udtalte i TV2 Lorry, så har han »konkrete eksempler på unge, der er frarådet medicin og som kan være endt i et massivt hashmisbrug«.

Kan denne sætning forstås anderledes end at blot lysten til hash og brugen heraf - som findes hos op til 1.000.000 danskere - skal resultere i en forebyggende psykiatrisk behandling? Det er jo noget af et statement fra en socialborgmester

Mikkel Warming indrømmer modvilligt at sagens ker-

ne; at de to unavngivne brugere, hvis usle tilstand skulle forårsage og retfærdiggøre Gaderummets lukning, slet ikke er identiske med de to endnu ikke kendte, men svært psykisk syge nævnt i tilsynsrapporten. Dog er det faktuelle bag de to nyopdukkede personer så mørklagt, at det ikke engang kunne indgå i det officielle beslutningsgrundlag. Socialborgmesteren henviser blot til sin selv-pålagte tavshedspligt.

Mit spørgsmål er, hvorfor disse henvendelser ikke blev sendt videre til Patientklagenævnet, som er den rette klageinstans for den slags sager? Og hvem havde interesse i at frarøve Gaderummet den lovbestemte ret til partshøring i sin egen sag?

Er det godt nok at ødelægge mange års enestående faglig praksis på grund af en opdigtet historie, som man efterfølgende belejligt søger holdt hemmeligt?

Psykiaterens berømte navn skal der værnes om. Men jeg gad vide, hvem forfattede historien på en så overbevisende og autoritær måde, at Mikkel Warming var parat til at lukke øjnene, glemme sit bagland og enfoldigt lægge øre til udokumenterede påstande for at handle derefter?

Kalle Birck-Madsen er cand.psych. og forstander for Gaderummet